

forbindelse med folketingets vedtagelse af den 2 pct.s indkomstpoltiske ramme fandt lønningsnævnet at måtte forlange forfremmelser af assistenter til overassistenter til godkendelse, med den begrundelse at de lønpolitiske rammer ikke måtte omgås gennem forfremmelser og dermed lønforhøjelser. Dette er et klart udtryk for de interesser, der ligger for at skabe lovhjælp for en normeringskontrol, sådan som det er indeholdt i det foreliggende lovforslag. I et svar til kommunaludvalget giver indenrigsministeren udtryk for følgende: »Omfanget af normeringskontrollen afgøres alene af lønningsnævnet.« Det er en fantastisk vidtgående konklusion og giver altså frit spil for lønningsnævnet.

Personaleorganisationerne er klart utilfredse med lønningsnævnets funktioner. De kommunale organisationers repræsentanter fører tilsyn med de lønforhandlinger, de selv fører. Personaleorganisationerne sættes i en svag forhandlingsposition, når arbejdsgiversiden således har den retlige kompetence til at stadfæste aftalerne. Som forbundsformand Jørgen Knudsen i LO-bladet 1977, nr. 5, udtrykte det:

»Hvordan mon reaktionerne ville blive, hvis man inden for det private arbejdsmarked havde nedsat en arbejdsgivervoldgift uden lønmodtagerrepræsentanter, der egenhændigt kunne sige nej til alle overenskomstforbedringer, uden at de faglige organisationer overhovedet kunne komme i forhandling – endsize – med en sådan voldgift?«

De faglige organisationer har direkte måttet føre retssager for at forsvare deres medlemmers interesser, men med et dårligt resultat. Lønningsnævnet er statsautoriseret.

Til nr. 2

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Marinus Sørensen (S):

Som vi gav udtryk for ved første behandling, finder vi, at lovforslaget om ændring af

de kommunale styrelseslove er godt, og vi kan derfor ikke stemme for nogen af de stillede ændringsforslag.

Tang Sørensen (FP):

Fremskridtspartiet finder lovforslag nr. L 129 meget, meget relevant, men det skal ikke afholde os fra at være med til at forbedre lovforslaget. Blandt de fremsatte ændringsforslag finder fremskridtspartiet at ændringsforslag nr. 1 er et relevant ændringsforslag, og vi kan som følge deraf stemme for det.

Ændringsforslag nr. 2 kan vi ligeledes stemme for. Det er vi selv medforslagsstillere til.

Ændringsforslag nr. 3, som er stillet af socialistisk folkeparti, ønsker vi ikke at stemme for. Vi finder, at kommunernes lønningsnævn har en meget, meget relevant opgave at varetage, og vi ønsker derfor ikke, at ændringsforslag nr. 3 skal vedtages.

Vi ønsker at stemme for ændringsforslag nr. 4, som har relation til ændringsforslag nr. 1.

Der er stillet 2 ændringsforslag uden for betænkningen af venstresocialisterne. Vi kan ikke stemme for disse ændringsforslag.

Jens Peter Jensen (V):

Venstre kan ikke stemme for nogen af de stillede ændringsforslag.

Grove (KF):

Ministeren fremhævede i sin fremsættelsestale, at formålet med dette lovforslag bl. a. var at forbedre forholdene for de folkevalgte fra det private erhvervsliv og dermed skabe en ligestilling imellem offentligt ansatte og folk fra det private erhvervsliv i det kommunalpolitiske arbejde. Det formål erklærede vi os enige i. Vedtages lovforslaget imidlertid i den foreliggende form, vil det ikke løse det problem for en gruppe af de folkevalgte, der består af selvstændige næringsdrivende – en gruppe, der i forvejen er dårligt repræsenteret. Vi har derfor stillet et ændringsforslag, der vil afhjælpe det forhold. Vort ændringsforslag er begrundet i ønsket om en ensartet behandling af den gruppe, der består af selvstændige erhvervsdrivende. Efter ministerens forslag vil der blive en uensartet behandling landet over, fordi det er den enkelte kommunalbestyrelse, der skal træffe bestemmelsen.